

giver. Derfor vil Kommunerne blive stærkt bebyrdet, og de kan ikke taale, at man vælter yderligere Byrder over paa dem, end de har i Forvejen. Staten har mange Kilder at øse Indtægter af, men Kommunerne har ikke andre end Indkomstskatten, og den kan man ikke blive ved at skrue op i det uendelige. Derfor maa man fra Kommunernes Side protestere imod, at der lægges yderligere Byrder over paa dem, og særlig i dette Tilfælde, hvor det vil blive saaledes, at Staten til Lønning af nogle af Statens Tjenestemænd tager noget fra Kommunernes Side, hvis man forandrer det Forhold, der hidtil har været med Hensyn til Udredelse af Lærerlønningerne fra Kommunernes og Statens Side. Jeg har ikke rigtig kunnet blive klar over, hvor meget det er, Ministeren paatænker at lægge over paa Kommunerne. Er det blot Meningen, at Forholdet skal opretholdes, eller er det Meningen, at det skal forandres saaledes, at Kommunerne forholdsvis kommer til at udrede mere, end de hidtil har gjort?

Jeg sagde før, at jeg beklagede meget, at der var en Kreds af Statstjenestemænd, som efter min Mening ikke havde baaret sig saa fornuftigt ad, som de andre Tjenestemænd havde gjort, nemlig at søge Forhandlingens Vej, men var gaaet den anden Vej og brugt Trusler. Jeg forstaar aldeles ikke Politiets Stilling i denne Sag, og jeg beklager den i høj Grad, idet Politiets Tjenestemænd dog i særlig Grad skulde være dem af alle Tjenestemænd, der, som det staar i deres Instrukser, burde vise Ro og Besindighed. Jeg forstaar ikke, hvorfor de har stillet sig saaledes, som de har, jeg har ikke rigtig kunnet blive klar over, om Skylden muligt ligger noget hos Folketingsudvalget, om Politiet og Folketingsudvalget er kommet paa Kant med hinanden. Politiet udtaler i deres Opsigelser, at Grunden til den er, at de ingen Oplysninger har kunnet faa. Jeg synes, at saadanne rent formelle Forhold ikke burde bevirke, at Politiet ved Trusler mente at kunne fremtvinge bedre Lønninger, end de kunde faa ad Forhandlingens Vej. Det er jo muligt, at der efter det, der er passeret i Gaar, ikke vil ske noget med Hensyn til Statspolitiet, men efter de Referater, der foreligger, vil de ikke erklære sig tilfredse, forinden de ved, hvordan det gaar med de kommunale Politibetjente, med nogle Betjente paa Orlogsværftet, som ikke er stillede lige med de andre, og med Arrestforvarerne. Jeg tror nu, at Politiet virkelig gjorde rettest i at forandre sin hidtidige Stilling, gaa bort fra Truslerne og søge

Forhandlingens Vej. Der er ingen Tvivl om, at man ude omkring i alle Kommuner ser med Sympathi paa Politiet, og Politiet har i Virkeligheden ogsaa i Krigsaarene og tidligere udført en god og paaskønnelsesværdig Gerning. Jeg tror, de vil naa langt videre frem, hvis de nu tager deres Opsigelse tilbage og ad Forhandlingens Vej søger at naa et Resultat for de Tjenestemænds Vedkommende, som de mener endnu ikke har naaet et fyldestgørende Resultat. Med Hensyn til de kommunale Betjente er Forholdet dette, at man havde sagt: Grundlønnen skal være den samme som for Statsbetjentene. Der er dog nogen Tvivl om Fortolkningen om, hvad man skal forstaa ved Grundløn. Der er saa vidt mig bekendt fra Justitsministeriets Side i Gaar tilgaaet Politiet en Udtalelse om, at ved Grundløn forstaa: baade Begyndelsesløn, Dyrtiltillæg og Konjunkturtillæg. Jeg maa sige, at jeg personlig ganske vist har været af en noget anden Opfattelse, nemlig at Grundlønnen var den egentlige Begyndelsesløn, og at der ikke dertil skulde regnes hverken Dyrtiltillæg eller Konjunkturtillæg. Men skal det opfattes anderledes, og mener Ministeriet at kunne forsvare denne Opfattelse, har Politiet ikke mere at ønske af Kommunerne. Saa faar de det, som Statsbetjentene faar, og saa maa Forholdet være ordnet med Hensyn til Kommunerne. Saa kan der kun blive Strid, om Stedtillægget skal indføres eller ej. Ellers faar de det samme som Statspolitiet, og alene af den Grund maatte Politiet kunne tage sin Opsigelse tilbage. — Hvad Arrestforvarerne angaar, ligger Sagen for Tiden i en Kommission, og jeg ved, det vil ikke vare ret længe, inden den Kommission vil afgive Betænkning, saa ogsaa af den Grund kunde Politiet ganske rolig tage Opsigelsen tilbage. — Hvad endelig det sidste Punkt, Betjentene paa Orlogsværftet angaar, saa mener jeg, det er et af de Forhold, der maa kunne forhandles om mellem første og anden Behandling. Jeg er ikke klar over, om det er en Fejltagelse, at disse Betjente ikke er blevet stillet lige med andre Politibetjente i Lønningslovforslaget — jeg maatte finde det naturligt, at de blev det —, men der har maaske været Grunde, der stiller dem noget anderledes. Men det er, som sagt, et af de Spørgsmaal, jeg mener, der vil kunne rettes mellem første og anden Behandling, hvis det virkelig er en Fejltagelse, at det ikke er blevet rettet i Lønningslovforslaget. Jeg tror, som sagt, at man — det kan jeg sige i min Egenskab af kommunal Mand — fra Kommunernes Side altid har sat Pris paa Politiet og gerne